

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

วิสัยทัศน์ของ
หอการค้าไทย

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยเป็นประเทศชั้นนำของ
ภูมิภาคเอเชียที่มีความแข็งแกร่ง มีภูมิคุ้มกัน
ทางด้านเศรษฐกิจ มีระบบการเมืองและการ
ปกครองที่มั่นคงและมุ่งขจัดคอร์รัปชัน”

กรอบแนวทางยุทธศาสตร์

กรอบยุทธศาสตร์ครอบคลุม 3 มิติ
หลักของประเทศไทย

1. ด้านเศรษฐกิจ
2. ด้านสังคม
3. ด้านการเมือง

ซึ่งทั้ง 3 มิตินี้จะเป็นตัวสะท้อนให้
เห็นถึงแนวทางการพัฒนาในแต่ละ
ด้านให้มีความสอดคล้องกัน

เป้าประสงค์

1. ด้านเศรษฐกิจ สร้างความได้เปรียบทางเศรษฐกิจโดยเน้นการนำ**จุดแข็ง**ของประเทศมาเป็นหลักในการสร้างความเป็นผู้นำทางด้านการผลิต การค้า และการลงทุนทั้ง**ในประเทศ**และ**ระหว่างประเทศ** เพื่อให้มี**การพัฒนาอย่างยั่งยืน**ภายใต้**โลกยุคโลกาภิวัตน์** และ**ระบบการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีของโลกไร้พรมแดน**

เป้าประสงค์

2. ทางด้านสังคม รัฐบาลและภาคเอกชน รวมทั้งชาวไทยทุกคน ต้องร่วมสร้าง**ความสามัคคี**ในหมู่คนในชาติ **สร้างเสริมระบบครอบครัวที่เข้มแข็ง** มุ่งเน้นการ**ปฏิรูประบบการศึกษา**ทั้งจากสถาบันการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตัวเอง มีการ**สร้างและจัดการองค์ความรู้** เพื่อเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการผลิตตลอดจนส่งเสริมให้มี**สื่อสารมวลชนมีความรับผิดชอบ** และชี้นำสังคมในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม

เป้าประสงค์

3. ทางด้านการเมืองและการปกครอง พัฒนาระบบการเมืองและการปกครองให้เข้มแข็ง โดยมี**การกระจายอำนาจ** การปกครองสู่ชุมชนและ**พัฒนาความร่วมมือ** ระหว่าง**ภาครัฐบาล ภาคเอกชน** และ**ภาคประชาชน** ให้มีมากขึ้น ตลอดจน**สร้างค่านิยม** ให้ประชาชนเข้าใจ รักษาปกป้อง และใช้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง และรู้จักให้ความสำคัญกับ**ผลประโยชน์ของชาติ** มากกว่าผลประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้องโดยให้ความสำคัญและยกย่อง**คุณธรรมและการทำความดี**

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
2. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้
4. การส่งเสริมจริยธรรมและธรรมาภิบาล
5. รักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต
6. การป้องกันและเฝ้าระวังปัญหา

ประเด็นยุทธศาสตร์

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

1. โครงสร้างการผลิต
2. โครงสร้างการค้า
3. โครงสร้างทางการเงิน
4. โครงสร้างกฎระเบียบและภาษี
5. โครงสร้างด้าน logistics
6. โครงสร้างการใช้พลังงาน

การปรับโครงสร้างการผลิต

การปรับโครงสร้างการผลิต

1. ส่งเสริมการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาชุมชนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนให้เข้มแข็ง ซึ่งจะเป็นการลดปัญหาการย้ายถิ่นฐานและปัญหาทางสังคมในพื้นที่นั้น ๆ ได้อย่างยั่งยืนทั้งนี้ควรเชื่อมโยงภาคการผลิตกับภาคการค้าโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้สอดคล้องและส่งเสริมการค้าเสรีอย่างเหมาะสม

การปรับโครงสร้างการผลิต (ต่อ)

2. ผลักดันให้มีการผลิตและการจัดการที่ทันสมัย (modernization) ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ เพื่อทดแทนระบบการผลิตและเทคโนโลยีที่ล้าสมัย
3. เคลื่อนย้ายการใช้แรงงานภาคการเกษตรให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม และบริการที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศมากขึ้น
4. ผลักดันให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการผลิต และส่งเสริมให้มีการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรมากขึ้น

การปรับโครงสร้างการผลิต (ต่อ)

5. การจัดทำ Zoning การผลิตสินค้าทางการเกษตร เพื่อให้ได้คุณภาพและปริมาณผลผลิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรักษาเสถียรภาพและยกระดับราคาสินค้าทางการเกษตรให้สูงขึ้น
6. ส่งเสริมการปลูกพืชที่เหมาะสมและสร้างรายได้ที่ดีต่อเกษตรกรเพื่อทดแทนการผลิตสินค้าทางการเกษตรที่มีราคาต่ำ เช่น สินค้าที่ใช้ในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

การปรับโครงสร้างการผลิต (ต่อ)

7. การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจ (cluster) ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศในอุตสาหกรรมและการผลิตหลักของประเทศ
8. จัดทำแผนน้ำ กล่าวคือ จะต้องมีการวางแผนเก็บน้ำจากต้นแหล่งนั้น เริ่มตั้งแต่ต้นเขื่อน แล้วจัดการผันน้ำ หรือให้น้ำไหลไปยังแหล่งที่ต้องการใช้ให้ได้มากที่สุด และเหลือทิ้งสู่ทะเลให้น้อยลง
9. จัดระบบชลประทานให้มีประสิทธิภาพ และมีความเพียงพอต่อความต้องการทั้งในด้านภาคการเกษตรภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ รวมทั้งภาคประชาชนทั่วไป

การปรับโครงสร้างการผลิต (ต่อ)

10. ส่งเสริมการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพและต้นทุนที่เหมาะสมจากประเทศต่าง ๆ
11. ส่งเสริมการวางยุทธศาสตร์การผลิตและการจัดการสินค้าและบริการไทยที่มีความโดดเด่นเฉพาะเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองให้ได้ เนื่องจากการส่งออกของไทยในปัจจุบันพึ่งพิงการนำเข้าสินค้าและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ
12. ควรมุ่งพัฒนาการผลิตเพื่อป้อนสินค้าชั้นกลางเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) ของเอเชีย เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ หรืออินเดีย เป็นต้น

การปรับโครงสร้างการผลิต (ต่อ)

13. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจเปลี่ยนเป็นเสนอขายในราคา CIF และซื้อในราคา FOB เพื่อดูแลและควบคุมค่าขนส่งและค่าประกันได้ดียิ่งขึ้น
14. ส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือให้ภาคเอกชนไปลงทุนต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะในตลาดที่กำลังเจริญเติบโตใน ASEAN จะทำให้ประเทศมีรายได้เข้าประเทศมากขึ้น ศักยภาพการแข่งขันของภาคธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น และเป็นการกระจายความเสี่ยงทางที่อาจเกิดจากภาวะเศรษฐกิจในประเทศชะลอตัว

การปรับโครงสร้างการค้า

การปรับโครงสร้างการค้า

1. ส่งเสริมการมีภูมิคุ้มกันและการพึ่งพาตนเอง โดยสนับสนุนให้ตลาดในประเทศมีขนาดและความสำคัญมากขึ้น
2. ขยายการส่งออกไปยังตลาดส่งออกใหม่ โดยผ่านการวางกลยุทธ์ทางการตลาดที่แยบยล และการใช้ trading firm ที่มีการร่วมมืออย่างใกล้ชิดของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อขยายฐานการส่งออก
3. ส่งเสริมการส่งออกที่ใช้เงินตราสกุลที่ไม่ใช่ดอลลาร์สหรัฐมากขึ้นเพื่อลดแรงกดดันของการแข็งค่าของเงินบาทเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ

การปรับโครงสร้างการค้า (ต่อ)

4. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างตราสินค้า (Brand) ไทย
5. ส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีอย่างเต็มที่ เช่น การใช้ประโยชน์ใน FTA ระหว่างไทยกับจีน ไทยกับญี่ปุ่น อาเซียนกับจีน และไทยกับอินเดีย เป็นต้น
6. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อเป็นช่องทางกระจายสินค้าของไทยและเสริมสร้างเศรษฐกิจภูมิภาค ลดความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก

การปรับโครงสร้างการค้า (ต่อ)

7. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้มีความเข้มแข็งเพื่อขยายฐานการตลาดภายในประเทศ
8. การสร้างมาตรฐานของสินค้านำเข้าผ่านการใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (non-tariff measurements) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแข่งขันจากสินค้าจากต่างประเทศรวดเร็วและรุนแรงจนธุรกิจภายในประเทศปรับตัวไม่ทัน

การปรับโครงสร้างการเงิน

การปรับโครงสร้างการเงิน

1. การรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาทให้มีการปรับตัวไปในทิศทางและระดับเดียวกับค่าเงินของประเทศคู่แข่งที่สำคัญ เพื่อรักษาระดับความสามารถในการส่งออกของไทย
2. ส่งเสริมให้ตลาดเงินและตลาดทุนมีประสิทธิภาพในระดับนานาชาติ เพื่อลดต้นทุนทางการเงินของผู้ประกอบการไทย
3. สร้างผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้ออมและผู้ที่ถูกยืมมีทางเลือกในการทำธุรกรรมทางการเงินมากยิ่งขึ้น
4. ลดอุปสรรคในการเคลื่อนย้ายเงินทุนสำหรับการลงทุนของนักลงทุนไทยและนักลงทุนต่างประเทศ

การปรับโครงสร้างกฎระเบียบและภาษี

การปรับโครงสร้างกระบือเบียบและภาษี

1. มีการกระจายรายได้และความเจริญไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ให้มากขึ้น ผ่านนโยบายการคลัง และการกระจายงบประมาณและอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
2. การปรับโครงสร้างภาษีเพื่อเอื้ออำนวยการต่อการลงทุนของภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีสรรพสามิต ภาษีเฉพาะ และภาษีศุลกากร
3. รักษาระดับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มให้อยู่ระดับเดิมในช่วงที่เศรษฐกิจยังฟื้นตัวไม่แข็งแกร่งเท่าที่ควร

การปรับโครงสร้างกฎระเบียบและภาษี

4. การปรับปรุงกฎระเบียบและขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจ และการส่งออกให้เทียบเท่าประเทศชั้นนำในเอเชีย
5. นโยบายการแข่งขัน ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายอยู่บนพื้นฐานความเป็นธรรม ไม่เปิดโอกาสให้ใช้การตีความ ทำให้เกิดช่องทางคอร์รัปชัน

การปรับโครงสร้างด้าน logistics

การปรับโครงสร้างด้าน logistics

1. การสร้างให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางคมนาคมในภูมิภาค พร้อมทั้งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ
2. ส่งเสริมการใช้การขนส่งทางน้ำและระบบราง ทดแทนการขนส่งทางถนนมากขึ้น
3. สร้างระบบ logistics ทั้งด้านกายภาพ และเทคโนโลยีในการส่งเสริมธุรกิจที่นำการพัฒนาประเทศให้อยู่ในระดับที่แข่งขันได้กับประเทศคู่แข่ง เช่น อุตสาหกรรมอาหาร การท่องเที่ยว เป็นต้น
4. ปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน สะพาน ในบางแห่งที่ชำรุดหรือทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้และมีความปลอดภัย

การปรับโครงสร้างการใช้พลังงาน

การปรับโครงสร้างการใช้พลังงาน

1. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มมากขึ้นทั้งในภาคธุรกิจ ภาคประชาชนและภาครัฐบาลอย่างจริงจัง และมีนโยบายด้านการใช้พลังงานทดแทนอย่างชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการผลิตสินค้าเกษตรและพลังงานทดแทน
2. ส่งเสริมการปรับปรุงเครื่องมือเครื่องจักรในการผลิตที่มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การนำเทคโนโลยีที่อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมนำมาใช้ เพื่อลดต้นทุนการผลิต

ประเด็นยุทธศาสตร์

การเพิ่มขีดความสามารถ
ในการแข่งขัน

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

1. เร่งรัดการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐบาล (Mega Project) เพื่อเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่งหรือ Logistics และระบบชลประทาน เป็นต้น ให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ในอนาคต
2. การสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐอย่างจริงจังในการเปิดตลาดใหม่ในต่างประเทศ

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3. ส่งเสริมการพัฒนาและวิจัย (R&D) ในด้านของเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อลดการนำเข้า ลดต้นทุนในการผลิต และเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)
4. ผลักดันให้มีการใช้นวัตกรรมและงานวิจัยให้ใช้ในสถานประกอบการอย่างแพร่หลาย
5. ดูแลระดับราคาต้นทุนทางด้านการผลิตสินค้าไม่ให้สูงขึ้นจนเกินไป จนเป็นปัญหาต่อต้นทุนการผลิต

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

6. แก้ปัญหาแรงงานโดยการพัฒนาาระบบการศึกษาและเพิ่มทักษะฝีมือแรงงาน ตลอดจนวินัยและทัศนคติในการทำงาน
7. เพิ่มศักยภาพของ SME ทั้งด้านการผลิต การตลาด การเงิน และการจัดการอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนารากฐานการผลิตที่มั่นคงของประเทศ
8. ปรับปรุงระบบการศึกษาและเทคโนโลยีของประเทศอย่างสม่ำเสมอให้มีความทัดเทียมกับประเทศต่าง ๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์

การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้

การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้

1. พัฒนาคุณภาพครู ตลอดจนแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของครู เพื่อให้เกิดแรงจูงใจ เช่น ปัญหารายได้ และ career path
2. กระจายมาตรฐานการศึกษาในเมืองและชนบทให้มีความเท่าเทียมกัน ครูผู้สอนต้องไม่แตกต่างกัน เทคนิค และอุปกรณ์การเรียนการสอนต้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน
3. การพัฒนาฐานข้อมูลทางการผลิต การค้า การลงทุน และการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะกฎระเบียบระบบภาษีที่แตกต่างกัน เพื่อให้นักลงทุนทำการตัดสินใจหรือประกอบการลงทุน

การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้

4. ให้ความรู้ด้านการผลิต และการตลาด เพื่อให้เกษตรกรรู้ถึงระดับราคา ผลผลิต การวางแผนการผลิต ความต้องการของตลาด รวมทั้งการควบคุมคุณภาพของสินค้าเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการผลิต
5. ควรมีการกระจายความรู้ เรื่องพันธุ์พืช การบำรุงรักษาพันธุ์พืช และความรู้ทางด้านเทคโนโลยีแก่ภาคการเกษตรให้เกษตรกรและบุคคลทั่วไปที่สนใจทั่วไปเพื่อให้มีการผลิตผลผลิตที่มีคุณภาพดีที่สุด

การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้

6. ควรมีการจัดการความรู้ (KM) เกี่ยวกับด้านเทคนิคการค้า เทคนิคการตลาด เพื่อเพิ่มทักษะและพัฒนาขีดความสามารถในการค้าขาย
7. ผลิตบัณฑิตและเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการและการปรับตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง
8. ควรสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการสร้างนวัตกรรม (innovation) ให้มีมากขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

สร้างและส่งเสริมจริยธรรมและ
ธรรมาภิบาล

การส่งเสริมจริยธรรมและธรรมาภิบาล

1. ส่งเสริมการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม (corporate social responsibility: CSR) และ ธรรมาภิบาล (good governance) ให้มีมากขึ้น โดยจัดให้มีกฎ ระเบียบ และสร้างแรงจูงใจให้ธุรกิจเอกชน เข้าร่วมในกระบวนการธรรมาภิบาลเพิ่มมากขึ้น และสร้างจิตสำนึกในการประกอบธุรกิจอย่างซื่อสัตย์ เป็นธรรมกับผู้บริโภคและคู่แข่งทางธุรกิจ ยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งปันผลประโยชน์คืนสู่สาธารณะ พร้อมทั้งมีบทบาทในการขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในภาคธุรกิจเอกชนให้มากขึ้น

การส่งเสริมจริยธรรมและธรรมาภิบาล (ต่อ)

2. ส่งเสริมและยกย่องบุคคลและองค์กรที่กระทำความดีเพื่อปรับทัศนคติและค่านิยมของสังคมให้นึกถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนเชิดชูบุคคลที่ทำความดีมากกว่าวัตนิยม
3. ภาคธุรกิจเอกชน ควรประกอบธุรกิจด้วยความโปร่งใส มีจริยธรรม คุณธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ และซื่อสัตย์ต่อภาคีที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งมีบทบาทในการจัดฝึกอบรม ผู้ประกอบการธุรกิจให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการธรรมาภิบาล

การส่งเสริมจริยธรรมและธรรมาภิบาล (ต่อ)

4. ยกระดับมาตรฐานการทำงานของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีความรวดเร็วมากขึ้นโดยการตั้งกรอบเวลา กำหนดเสร็จที่แน่นอนและรวดเร็ว ทั้งนี้ควรนำระบบการทำงานของภาคเอกชนที่มีประสิทธิภาพมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์

รักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต

รักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต

- ส่งเสริมและปรับปรุงกระบวนการผลิตในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมให้อยู่อย่างยั่งยืน
- ให้ความรู้กับผู้ประกอบการเกี่ยวกับการผลิตและการจัดการด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการสร้างภาพลักษณ์ของสินค้าไทยในเวทีโลก ซึ่งในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเพื่อลดอุปสรรคในการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี

รักษาสีงแวดล้อมและคุณภาพชีวิต

- ผลักดันให้สังคมตระหนักถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและควบคุมมลภาวะเพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- พัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานของคนไทยในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ต่างจังหวัดและนอกเขตเมือง ทั้งนี้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และลดปัญหาการย้ายถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์

การป้องกันและเฝ้าระวังปัญหา

การป้องกันและเฝ้าระวังปัญหา

1. มี Early Warning System เพื่อจัดทำและติดตามภาวะเศรษฐกิจธุรกิจและการค้าระหว่างประเทศในมุมมองของผู้ประกอบการในประเทศและนักลงทุนต่างประเทศ พร้อมทั้งมีกลไกการทำงานร่วมกันระหว่างภาคเอกชน ภาครัฐ และภาคประชาสังคม
2. สร้างความเชื่อมั่นในด้านของภาพลักษณ์ของรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งว่าสนับสนุนการบริหารงานประเทศภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สนับสนุนระบบการค้าเสรี
3. ลดความขัดแย้งทางด้านการเมือง เพื่อให้รัฐบาลมีเสถียรภาพในการดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างรวดเร็ว

การป้องกันและเฝ้าระวังปัญหา (ต่อ)

4. เร่งสร้างความสมานฉันท์ภายในประเทศ และสร้างความสงบสุขใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างสันติวิธี
5. สนับสนุนการใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในการบริหารประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยป้องกันไม่ให้เกิดการใช้รัฐธรรมนูญในลักษณะที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศและท้องถิ่นต่าง ๆ

แนวทางการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทย

ในปี 2551

แนวทางดำเนินการโดยภาครัฐ

1. เพิ่มความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้ประกอบการ ผ่านนโยบายเศรษฐกิจและสังคมที่ดี เป็นรูปธรรม
2. ส่งเสริมบุคคลที่มีความสามารถและมีคุณธรรมในการเป็นผู้บริหารประเทศ
3. เร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผนที่กำหนด
4. เร่งรัดการลงทุนโดยเฉพาะโครงการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่มี Local content สูงให้เกิดขึ้นโดยเร็ว
5. ส่งเสริม และขยายการค้าระหว่างประเทศและการค้าชายแดน
6. เอื้ออำนวยให้ภาคเอกชนและประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยสะดวก

-- แนวทางดำเนินการโดยหอการค้าไทย--

1. หอการค้าไทยและหอการค้าจังหวัดจะร่วมส่งเสริมการเพิ่มความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้ประกอบการในการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนทั่วประเทศผ่านหอการค้าจังหวัดภายใต้ยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและของจังหวัด
2. เป็นหนึ่งในแกนนำของภาคเอกชนทั่วประเทศในการสนับสนุนการปรับโครงสร้างทางการผลิต และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
3. เป็นหนึ่งในแกนนำของภาคเอกชนในการผลักดันให้มีการรวมกลุ่มวิสาหกิจ (cluster) เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการ ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
4. เป็นหนึ่งในแกนนำของภาคเอกชนในการสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ขั้นที่ 2 และ 3 ในการผลักดันเศรษฐกิจภาคครัวเรือนให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชุมชน เศรษฐกิจระดับชาติ และเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยไปยังประเทศเพื่อนบ้าน และนานาชาติ